

نه به ضیافت سوگ

درباره پویش هایی که به غذای مراسم ترحیم نه می گویند و سهمی که هریک از ما می توانیم در آن داشته باشیم

غیرنگار

عصومه قریبش کیا

گزارش روز

حذف «ناهار خاک سپاری از مراسم ترحیم»، رؤیای آدم خوش فکری است که احتمالا شرم خیلی از خانواده های کم بضاعت را در مراسم سوگ عز یزبان برای میزبانی از میهمانان، دیده و دلش لرزیده است. بجز این طرح را هر که برای اولین بار کاشته، به یقین آدم صاحب فکری بوده و عمیقاً به این باور رسیده است که جسم به جامانده از روح اموات، نه پاتتا تا چند هفته بعد از مرگ، کاملاً از بین می رود و تشریفات و زوینده های دنیایی ما هیچ سودی به حال آن ها نخواهد داشت و شاید تنها برای التیام دل بازماندگان است. «برگزاری مراسم هر چه ساده تر بهتر»، ابتکاری است حاصل حرکت دسته جمعی اهالی شاندیز و طربقه و بدون شک فکری بوده که هم زمان در ذهن خیلی ها جرقه انداخته است، اما سازمان اجرای این حرکت خود جوش، عملیاتی نشده بود. ما پیش تر هم در گزارشی باتیتر «سوگواری بدون تشریفات» از برخی از این پویش ها گفته بودیم؛ حالانویت شماس است که به این قبیل پویش ها پیوندید و صرفاً با حضورتان، تسلی خاطر خانواده های باشید که عزیزی را از دست داده اند.

سوگ روی سوگ

شروع روایت به چند ماه گذشته برمی گردد؛ زمانی که اهالی طربقه و شاندیز میثاق نامه ای را امضا کردند تا مقابل باور غلطی بایستند؛ بدعتی که در حال رونق گرفتن است و نشست گرفته از چشم و هم چشمی های بی دلیل.

مراسم تشییع و خاک سپاری معمولاً از صبح شروع می شود و پیروسه ای طولانی و خسته کننده دارد. همراهی جمعی از اقوام با میت، آن هم از غسلخانه تا ملازم منزل، ذبح دام و طواف دادن میت اطراف منزل و.... مراسم معمولاً تا ظهر و گاهی بعد از ظهر طول می کشد. معمولاً رسم بر این است که مداح برنامه، همه میهمانان را برای صرف ناهار به یکی از رستوران ها یا تالارهای شهردعوت می کند. متناسب باتمکن مالی افراد، درجه پذیرایی فرق می کند؛ اینکه یک نوع غذا باشد یا برای خوشایند حاضران، متنوع و چرب تر تدارک دیده باشند.

ماجرایهایی که خواندید، برای خیلی از خانواده ها، سوگ روی سوگ است و هنوز غالب خانواده ها اصرار به تکرارشان دارند و به اصطلاح حاضر نیستند در مقابل دیگران کم بیاورند. این روایت پرتکرار را بخوانید؛ باتأمل بخوانید و راحت از کنارش نگذرید.

پسر ارشد خانواده برایمان حرف می زند. هفت سال از فوت ناگهانی پدرش می گذرد و تازه بیست ساله شده است. معنای عبارت «ناگهانی» را از سوگ و مرگ بابا فهمیده است. تعریف می کند: بابا از چند پله افتاد. بعد از آن نفهمیدم چه اتفاقی افتاد. فقط صدای گریه بلند مادرم در بیمارستان یادم مانده و پیره سیاهی که بلافاصله بر سر در خانه مان نشست تا هربار بیرون می رفتم و برمی گشتم، یادآوری کند من سیزده ساله، مرد خانواده هستم و بابا دیگر برنمی گردد.

می گوید: (لطفاً نامی از من نباشد) و ادامه می دهد: حقیقتاً بین اقوام، بضاعت مالی خانواده ما و پدرم از همه کمتر بود و ما حتی برای هزینه کفن و دفن هم مانده بودیم. شوک آن ماجرا به قدری زیاد بود که من تا ماه ها فکر می کردم خواب هستم و منتظر بوم دستی تکانم دهد و از این کابوس نجات پیداکنم. اما بابا رفته بود و ما دستمان همچنان خالی بود. چیزی برای خورد و خوراک خودمان نداشتیم. اولش گفتم من چیزی از آن روزها یادم نیست، اما خوشبختانه بعد ها همه آبرومندان به بودن مراسم تعریف می کردند و نمی دانستند هزینه آن شام و ناهارها و مراسم، به قیمت از دست دادن خانه نقلی مان تمام شد. اقوام به اصطلاح درجه یک، برای اعتبار و آبروی خودشان دست به جیب شده بودند و ناهار روز خاک سپاری، صبحانه روز سلام، شیرینی، میوه و مخلفات عید اول، تشریفات و شام هفتم و... را منتقل شدند. ولی شاید باورتان نشود، هنوز شام چهلیم را نداده بودیم که یک لیست بلند بالا گذاشتند جلویمان که باید پرداخت می کردیم. ما به همین سادگی که دارم تعریف می کنم، بی خانمان شدیم، آن هم با چند بچه صغیر و کوچک. خانه را فروختیم و من از تحصیل انصراف دادم. شاید فکر کنید خرافه است و باورتان نشود، اما چند وقت بعد مرگ بابا، خواش را دیدم که داشت گریه می کرد و ناراحت بود. یقین

دارم او حاضر نبوده زندگی زن و بچه اش به این روز بيفتند، آن هم به خاطر اینکه بگویند مراسم فلانی به قاعده بود. من مانده ام این چه رسوم و تشریفاتنی است که عوض اینکه تسلی بخش باشد، داغ دل آدم را بیشتر می کند؟

شبیهِ این ماجرا، روایت بی نهایت است، تادلتان بخواهد. برخی ها طوری سر باشکوه بودن مراسم باهم رقابت می کنند که گاه اصل مطلب فراموش شان می شود؛ اینکه فرد تازه درگذشته بیشتر نیاز به طلب غفران و رحمت دارد تا زحمت. تفاخر و القای لاکچری بودن به دوست و فامیل و اقوام، تاجایی پیش می رود که همه چیز را تحت الشعاع قرار می دهد. حتماً برای همین است که خیلی ها میثاق نامه ای را امضا کردند تا فقط در مراسمی شرکت کنند که پذیرایی فقط با چای و خرماست. برگزاری مراسم ترحیم با این شرط، رکن اول و اصلی میثاق نامه ای است که خیلی های دیگر را هم پای کار آورده است.

این جریان باید همه گیر شود

برخی ایده خلاقانه شان را با شبکه های اجتماعی در کسری از ثانیه با هموطنانشان به اشتراک گذاشتند و تکرار و تکرار کردند و در نتیجه حالا برخی دیگر هم راغب شده اند که به این پویش بپیوندند. این قبیل هزینه های اضافه، شاید خیلی به چشم بعضی آدم های طبقات مرفه نیاید، اما می تواند زندگی خیلی ها را نجات دهد؛ حداقلش اینکه باری بر دوششان نباشد.

غوغای سفره های رنگین و تشریفات و بریزوپاش هایی که هیچ وقت قیدشان را از زندگی مانزد اند نمی زنند، می توانند داروی چند بیمار صعب العلاج باشد؛ اجاره بهای خانه چند فقیر می شود؛ چند دانش آموز و دانشجوی بی بضاعت می توانند با آن تحصیل کنند؛ چند مدرسه نیمه کاره در مناطق محروم با آن تکمیل می شود؛ هیچ کدام از این ها که نباشد، می توانند شکم چند یتیم را سیر کنند و... این جریان باید همه گیر شود.

شروع طرح در برخی مساجد مشهد

خیلی ها بر این باورند که مسئولان و بزرگان شهر باید شروع کنند این حرکت باشند تا برای دیگران باورپذیر باشد. مرکز رسیدگی به امور مساجد، اولین گزینه ای است که به نظر می رسد می تواند در زمینه انسجام و به نتیجه رسیدن طرح یاد شده، نقشی مؤثر داشته باشد. هر چند حجت الاسلام والمسلمین امیرحسین احمدنیا، معاون فرهنگی و اجتماعی رسیدگی به امور مساجد استان های خراسان، در گفت و گو با خبرنگار شهرآرا، با بیان اینکه پویش پذیرایی با «چای و خرما» باقبال خوب مردم روبه رو بوده است، ادامه می دهد: «مصوبه ای درباره این موضوع وجود ندارد و هنوز این جریان همه گیر نشده است، اما طرح در برخی مساجد مشهد هم شروع شده است و قطعاً مساجد نقش تأثیرگذاری در این برنامه خواهند داشت». اگر این موضوع را بگذارد کنار آمار مساجد مشهد که بیش از هزار مجموعه پویا و فعال می شود، آن گاه شما می توانید تأثیرگذاری آن را بیشتر متوجه شوید. احمدنیا موضوع دیگری را هم پیش می کشد و درباره آن توضیح می دهد: از چهار سال گذشته، ستادی با محوریت سامان دهی مجالس ترحیم راه اندازی

شده است؛ البته دبیری آن بابسیچ مداحان است. اما همه ما در آن فعالیت می کنیم.

آیین نامه ها درباره برگزاری مراسم به مساجد ابلاغ شده است و تخلفاتی

که برخی ها در اجرای برنامه در مساجد مرتکب می شوند، گزارش می شود. اما اعتراضی که اینجا وارد است، این است که مسجد فقط محل برگزاری مراسم است و هیچ نقشی در این جریان ها نمی تواند داشته باشد. بارها این موضوع را از کانون مداحان و اداره کل تبلیغات اسلامی مطالبه کرده ایم که امور مساجد را هم یکی از متولیان این جریان قرار دهند و اگر این اتفاق بیفتد، قطعاً به نتایج بهتری ختم می شود.

بزرگان شهر شروع کننده باشند

حجت الاسلام والمسلمین علی اصغر بتونی، رئیس اداره تبلیغات شاندیز، هم می گوید: همه باید دست به دست هم بدهیم تا این موضوع فرهنگ سازی شود. تاجایی که اگر کسی خواست خلاف آن عمل کند، خودش شرمندۀ شود.

او تأکید می کند: هر کسی به تناسب وظیفه ای که دارد، می تواند در اشاعه این فرهنگ کوشا باشد. شما از طریق رسانه، حوزه های علمیه و هیئت امنای مساجد و امامان جماعت؛ خلاصه همه و همه باید تلاش کنیم این اتفاق مبارک بیفتد که مراسم ختم، جایی برای طلب آموزش و قرآن خوانی باشد، نه صحنه رقابت تجمل گرایی.

رئیس اداره تبلیغات شاندیز یادآوری می کند: تأثیرگذاری طرح یاد شده زمانی بیشتر می شود که قشر مرفه و همچنین بزرگان شهر، شروع کنند آن باشند و آن وقت طبقات پایین جامعه هم از اینکه مراسمی برگزار نمی کنند، شرمندۀ نمی شوند.

بتونی می گوید: بزرگان دین و فرهنگ ما باید پیش قدم شوند و بسم... را بگویند تا دیگران هم راهشان را ادامه دهند. اولش شاید سخت باشد، اما جاکه بیفتد، دعای خیلی ها را پشت سرمان داریم، ضمن اینکه صاحبان عزا که تمول مالی خوبی دارند، می توانند هزینه مراسم را صرف امور خیر کنند. شما فکر کنید ثمره برگرداندن یک زندانی به آغوش خانواده برای آن میت، بیشتر است یا ناهار و شام ماهیچه و...؟

او می افزاید: در روایات ما، ناهار و شام مانند نزد کسی که عزیزی را از دست داده است، کراهت دارد و باید آن ها را میهمان خود کنیم. سنت پیامبر صا غذا فرستادن برای مصیبت دیدگان است، درحالی که ما حالا همه چیز را وارونه کرده ایم؛ البته تسلی دادن به معنای آرام کردن مصیبت دیده، کار شایسته ای است که نمی توان از کنار آن گذشت. کسی که عزیزی را از دست داده است، نیاز دارد با او به لحاظ روحی و روانی همدردی شود تا بتواند با این مسئله کنار بیاید، اما نباید بگذاریم برای پذیرایی به سختی بیفتد. حجت الاسلام والمسلمین دکتر غلامرضا صدیق اورعی، جامعه شناس و عضو هیئت علمی دانشگاه فردوسی مشهد، هم در این باره می گوید: برگزاری مراسم در هر حالتی ایجاد هم بستگی کرده، افراد را به هم نزدیک می کند، مشروط بر اینکه در برگزاری آن افراط و تفریط نشود. انجام رسوم غلط در هر حالتی آزاردهنده است و باید منسوخ شود.

گزارش جیبی

گره های مالی در توسعه تجدیدپذیرها

این روزها در شرایطی که خاموشی های مکرر گریبان گیر مردم شده است و تنها راه برون رفت از آن، توسعه تجدیدپذیرهاست، تأمین مالی ساخت نیروگاه های تجدیدپذیر در هاله ای از ابهام قرار دارد.

وزیر نیرو با شعار توسعه تجدیدپذیرها به ساختمان نیایش گذاشت و در ماه های ابتدایی شروع به کار از برنامه وزارت نیرو برای توسعه انرژی های تجدیدپذیر و رسیدن به ۵۰ هزار مگاوات در پنج سال به کمک بخش خصوصی و مشروط به تأمین مالی سخن گفت. همان روزها تفاهم نامه ای میان مپنا و ساتبا برای ساخت ۳ هزار مگاوات نیروگاه تجدیدپذیر به امضا رسید اما این طور که به نظر می رسد، گامی برای تأمین مالی از سوی صندوق توسعه ملی برداشته نشده است؛ چرا که چندی پیش امیر دودایی نژاد، معاون سرمایه گذاری و تنظیم مقررات سازمان انرژی های تجدیدپذیر، درباره این موضوع گفته بود: مهم ترین گلوگاه بخش خصوصی در حوزه تجدیدپذیر موضوع تأمین مالی است. بر اساس مصوبه هیئت وزیران، مجموعه های مرتبط با انجام و فرایند توسعه تجدیدپذیرها در کشور باید چاره اندیشی کنند.

به گزارش مهر، صندوق توسعه ملی در فروردین وعده ۳ میلیارد دلار تأمین مالی انرژی های تجدیدپذیر را داد، این در حالی است که محسن طر زطلب، معاون وزیر نیرو و رئیس سازمان انرژی های تجدیدپذیر، درباره تأمین مالی برای ساخت نیروگاه های تجدیدپذیر گفته بود: تاکنون ۱۰ درصد از ۲/۵ میلیارد دلاری که دولت قول تأمین آن را داده، محقق شده است.

اگرچه صندوق توسعه ملی وعده ۳ میلیارد دلار تأمین مالی تجدیدپذیرها را داده است اما به نظر می رسد به صورت قطره چکانی در حال تزریق مالی است؛ چرا که محمد اولیا، مدیرعامل گروه مپنا، در این زمینه می گوید: با توجه به مطالباتی که داریم، برای اجرای این پروژه ها با منابع خودمان، به شدت محدودیت داریم اما سعی خودمان را می کنیم و برخی پروژه ها با منابع مالی مپنا در حال انجام است.

او بیان کرد: اقداماتی که باید به صورت دولتی یا از طرف ساتبا برای تأمین مالی از صندوق توسعه ملی صورت بگیرد، بسیاری از توافقات و مصوبات را گذرانده اما هنوز به پولی که امکان آغاز عملیات اجرایی را داشته باشد، نرسیده است. آن طور که علیرضا بنی هاشمی، مدیر نظارت و وصول مطالبات صندوق توسعه ملی، درباره میزان سرمایه در نظر گرفته شده برای توسعه انرژی های تجدیدپذیر گفته است، «برای توسعه انرژی های تجدیدپذیر ۳ میلیارد دلار در نظر گرفته شده است».

در صورتی که برای ۱۰۰ مگاوات نیروگاه تجدیدپذیر به ۳۰ میلیون دلار نیاز باشد، برای احداث ۳۰ هزار مگاوات نیروگاه تجدیدپذیر ۹ میلیارد دلار تأمین مالی باید صورت بگیرد، این در حالی است که صندوق توسعه ملی وعده ۳ میلیارد دلاری برای ساخت ۲۰ هزار مگاوات نیروگاه تجدیدپذیر را داده است؛ یعنی تنها یک سوم از منابع مورد نیاز را تأمین می کند و مابقی آن باید از طریق بخش خصوصی که کمتر رغبتی برای سرمایه گذاری در این بخش دارد، تأمین شود. اما آن طور که طر زطلب گفته است، تنها ۱۰ درصد آن از طریق صندوق توسعه ملی وصول شده است.

ضمن آنکه وعده وزیر نیرو برای ۵۰ هزار مگاوات نیروگاه تجدیدپذیر در پنج سال به سرمایه ای ۱۵ میلیارد دلاری نیاز دارد و مشخص نیست که آیا طی سال های آینده بخش خصوصی برای تأمین مالی آن ورود می کند یا خیر. همچنین به اعتقاد کارشناسان، تنها راه برون رفت از خاموشی های برنامه ریزی شده و برنامه ریزی نشده توسعه تجدیدپذیرهاست، بنابراین بهتر است وزارت نیرو و صندوق توسعه ملی، در این باره شفاف سازی کنند.

روی خط جامعه

استفاده از ظرفیت مدارس برای آموزش سالمندان، از هفته آینده

آینده

ایسا| رئیس سازمان بهزیستی بیان کرد: دوازده برنامه در حوزه سالمندان در حال طراحی داریم؛ از جمله استفاده از ظرفیت مدارس برای آموزش سالمندان که از هفته آینده آغاز می شود. سید جواد حسینی با اشاره به روند شتاب گیر سالمندی در کشور گفت: امروز ما در معرض چالش بزرگ سالمندی قرار داریم و پیش بینی می شود در سال ۱۴۳۰ به یکی از سالمندترین کشورهای دنیا تبدیل شویم. در همین راستا، سازمان بهزیستی سند جامع سالمندی را با جدیت دنبال می کند و بخش بزرگی از تمرکز ما در این حوزه، بر توانمندسازی فرهنگی و معنوی سالمندان است؛ چرا که بسیاری از نیازهای آنان، تنها با مداخلات پزشکی برطرف نمی شود.

ابلاغ ضابطه توزیع اینترنتی دارو؛ به زودی

ایرنا| رئیس سازمان غذا و دارو درباره فروش اینترنتی داروها گفت: مردم به دنبال تهیه دارو از مبادی غیر رسمی نباشند؛ ضابطه توزیع اینترنتی داروها به زودی آماده و ابلاغ می شود. مهدی پیرصالحی اظهار کرد: کاملاً مخالف فروش آنلاین دارو از سکو ها و سایت هایی که مجوز ندارند هستیم و حتماً در این خریدها مردم باید نگران داروی قاچاق و تقلبی باشند. ضابطه توزیع اینترنتی دارو در حال آماده سازی است و امیدواریم به زودی آماده و اعلام شود و بعد از اعلام، سکو ها و سایت هایی که طبق ضابطه کار می کنند، می توانند دارو را توزیع کنند.

ایران، موفق به تولید غذای کامل بیماران مراقبت های ویژه شد

تسنیم| متخصصان یک شرکت دانش بنیان موفق شدند به دانش فنی تولید غذای کامل بیماران مراقبت های ویژه دست یابند. این محصول، ویژه بیماران گوارشی و کلیوی است. در فرمولاسیون این محصول، ۲۸ ماده مغذی شامل مجموعه ای از ویتامین ها، مینرال ها و ترکیبات مورد نیاز بدن گنجانده شده است. همچنین از پروتئین های هیدرولیز شده استفاده شده است تا از تخریب پروتئین درون بدن جلوگیری شود یا آن را به حداقل برساند؛ فرایندی که به ویژه برای بیماران بخش مراقبت های ویژه اهمیت دارد. بومی سازی غذای کامل بیماران مراقبت های ویژه، علاوه بر بهبود روند درمان، ویژگی هایی دارد که بر اساس نیازهای خاص بیماران ایرانی و مطابق با نظر پزشکان متخصص این حوزه طراحی شده است. این محصول با رعایت استانداردهای جهانی، نه تنها اثربخشی فراوان دارد، بلکه با قیمتی کمتر از ۵۰ درصد نمونه های خارجی عرضه می شود.

عدد خبر

۸۰۰۰ مرکز

ایسا| مدیرکل هماهنگی شبکه های مردمی کمیته امداد امام خمینی (ره) گفت: بیش از ۸ هزار مرکز نیکوکاری در کشور فعال است. حمزه علی کوهساری با بیان اینکه مراکز نیکوکاری در سرفصل های اهدای جهیزیه، مسکن، بهداشت و درمان، اشتغال و معیشت به مددجویان جامعه هدف، خدمت رسانی می کنند، تصریح کرد: یکی از اهداف مادر مراکز نیکوکاری، توانمندی مددجویان با ایجاد اشتغال، تأمین مسکن و... است. همه مراکز نیکوکاری توسط مردم و برای مردم اداره می شود و فرایند ثبت و ضبط کمک ها در کمترین زمان انجام می شود که این روند در راستای اجرای عدالت در بهره گیری از خدمات است.